

Dosarul nr. 2ra-1750/20

Prima instanță: Judecătoria Vulcănești (jud. I. Botezatu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. A. Curdov, D. Fujenco, L. Caraianu)

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Snejana Bejenar (Acderli)

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale a Gospodăriei Locativ-Comunale Vulcănești împotriva Snejanei Acderli (Bejenar) cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Snejana Bejenar (Acderli), casată parțial hotărârea din 10 decembrie 2015 a Judecătoriei Vulcănești și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 26 august 2015, ÎMGLC Vulcănești a depus cerere de chemare în judecată împotriva Snejanei Acderli (Bejenar) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că pârâta este proprietara apartamentului nr. X din str. XXXXX or. XXXXX, în blocul locativ, care se află la balanța ÎMGLC or. Vulcănești, potrivit anexei nr. 1 din Statutul ÎMGLC.

A comunicat că, începând cu anul 2013 până la 17 iunie 2015, între ÎMGLC Vulcănești și pârâtă au fost duse tratative cu privire la necesitatea încheierii contractului și efectuării plății pentru serviciile prestate, însă Snejana Acderli a ignorat cerințele legislației în vigoare, refuzând să încheie contractul și să achite datoria în sumă de 2 154,05 de lei.

La 17 iunie 2015, 30 aprilie 2013 și 5 iulie 2013, în adresa pârâtei au fost expediate scrisorile cu nr. 149/04, nr. 108 și nr. 141 cu privire la achitarea datoriei și încheierea contractului, însă contractul nu a fost încheiat, datoria în mărime de 2 154,05 de lei nefiind achitată.

A menționat că a fost calculată și penalitatea de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, ceea ce constituie 741,16 de lei.

Astfel, în total datoria pârâtei constituie suma de 2 895,21 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 20 din Constituția RM, art. 166, 167 CPC, art. 668 Cod civil, Legii nr. 1402 din 24 octombrie 2002 serviciilor publice de gospodărie comunală, Legii nr. 913 din 30 martie 2000 condominiului în fondul locativ, Hotărârilor Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și nr. 1224 din 21 decembrie 1998.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtei în beneficiul ÎMGLC Vulcănești a datoriei în mărime de 2 895,21 de lei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 decembrie 2015 a Judecătoriei Vulcănești, a fost admisă acțiunea.

A fost încasată de la Snejana Acderli în beneficiul ÎMGLC Vulcănești datoria în mărime de 2 895,21 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 201,95 de lei.

A fost încasată de la Snejana Acderli în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a constatat că pârâta a beneficiat de serviciile prestate de către ÎMGLC Vulcănești, însă nu a achitat plata pentru acestea, acumulând astfel o datorie în mărime de 2 154,05 de lei.

Totodată, prima instanță a stabilit că, deoarece pârâta nu și-a executat obligația de a achita serviciile prestate, a fost calculată și penalitatea de 0,1 % pentru fiecare zi de întârziere, în mărime de 741,16 de lei, care la fel urmează a fi achitată de către Snejana Acderli.

La 11 septembrie 2019, Snejanei Bejenar (Acderli) a declarat apel împotriva hotărârii din 10 decembrie 2015 a Judecătoriei Vulcănești, solicitând repunerea în termen, admiterea apelului, casarea hotărârii contestate și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă cererea Snejanei Bejenar (Acderli) privind repunerea în termen a cererii de apel, repusă în termenul de declarare a apelului împotriva hotărârii din 10 decembrie 2015 a Judecătoriei Vulcănești și remisă cauza la Judecătoria Comrat sediul Vulcănești pentru adoptarea hotărârii motivate.

Prin decizia din 28 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de Snejana Bejenar (Acderli), casată hotărârea din 10 decembrie 2015 a Judecătoriei Vulcănești în partea prin care a fost încasată penalitatea în mărime de 741,16 de lei și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cerința privind încasarea penalității în mărime de 741,16 de lei.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Întru consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că prima instanță întemeiat a ajuns la concluzia temeiniciei pretenției privind încasarea datoriei din contul pârâtei în beneficiul ÎMGLC Vulcănești în mărime de 2 154,05 de lei, deoarece a fost demonstrată prin probele anexate la materialele dosarului.

Totodată, instanța de apel a reținut că prima instanță neîntemeiat a dispus încasarea din contul pârâtei a penalității, or între părțile litigioase lipsește clauza penală în formă scrisă.

Prin urmare, a conchis instanța de apel că pretenția ÎMGLC Vulcănești

privind încasarea din contul pârâtei a penalității în mărime de 741,16 de lei, este neîntemeiată.

Prin decizia suplimentară din 28 septembrie 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost admisă parțial cererea depusă de Snejana Bejenar (Acderli), reprezentată de avocatul Vladimir Cazmalî cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

Au fost încasate din contul ÎMGLC Vulcănești în beneficiul Snejanei Bejenar (Acderli) cheltuielile legate de plata taxei de stat la depunerea cererii de apel în mărime de 39 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 260 de lei.

La 10 septembrie 2020, prin intermediul Oficiului Poștal, Snejana Bejenar (Acderli) a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea prin care a fost menținută hotărârea primei instanțe, casarea integrală a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de încasare a tuturor cheltuielilor de judecată din contul ÎMGLC Vulcănești.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu actele judecătorești recurate în partea prin care a fost încasată din contul ei datoria, cheltuielile de judecată și taxa de stat, considerând că instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

La 20 noiembrie 2020, în adresa ÎMGLC Vulcănești a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Snejana Bejenar (Acderli), cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 44 vol. II), fiind recepționată de către destinatar la 25 noiembrie 2020, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 45 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care ÎMGLC Vulcănești să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Snejana Bejenar (Acderli) inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Așadar, după cum denotă actele cauzei, decizia Curții de Apel Comrat, contestată cu recurs de Snejana Bejenar (Acderli), prin care a fost admis apelul declarat de Snejana Bejenar (Acderli), casată hotărârea din 10 decembrie 2015 a Judecătoriei Vulcănești în partea prin care a fost încasată penalitatea în mărime de 741,16 de lei și emisă în această parte o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cerința privind încasarea penalității în mărime de 741,16 de lei, în rest, fiind menținută hotărârea primei instanțe, a fost pronunțată la data de 28 mai 2020, în prezența reprezentantului Snejanei Bejenar (Acderli), avocatului Vladimir Cazmalî, fapt ce

se confirmă prin procesul-verbal al ședinței de judecată din 28 mai 2020 (f. d. 131 verso vol. I).

Tot materialele dosarului atestă că decizia motivată din 28 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, atacată la caz cu recurs, a fost expediată în adresa părților, inclusiv și a Snejanei Bejenar (Acderli), precum și reprezentantului acesteia, avocatului Vladimir Cazmalî la data de 26 iunie 2020, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 141 vol. I), fiind recepționată de către reprezentantul recurenteii, avocatul Vladimir Cazmalî la data de 29 iunie 2020 și de către recurentă la 1 iulie 2020, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 142, 143).

Prin urmare, în speță se constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 2 iulie 2020, ziua următoare comunicării deciziei contestate, astfel că ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind data de 2 septembrie 2020.

Cu toate acestea cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă la Curtea Supremă de Justiție de către recurenta Snejana Bejenar (Acderli) la data de 10 septembrie 2020, prin urmare cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut la art. 434 alin. (1) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, deși recurenta Snejana Bejenar (Acderli), la cererea de recurs a anexat scrisoarea de intenție, prin care a solicitat să fie considerat recursul ca fiind declarat în termen, menționând că cererea de recurs împotriva deciziei din 28 mai 2020 a Curții de Apel Comrat, a fost expediată prin scrisoare recomandată cu numărul de DS2012714167AR la Curtea de Apel Comrat, aceasta nu poate fi avută în vedere dat fiind faptul că potrivit art. 434 alin. (2) CPC, termenul de 2 luni de declarare a recursului *este unul de decădere și nu poate fi restabilit*.

În acest context se va nota că, depunerea inițială a cererii de recurs de către Snejana Bejenar (Acderli) la Curtea de Apel Comrat și returnată în adresa recurenteii ca depusă greșit, nu poate fi considerată ca depunerea în termen a recursului la 10 septembrie 2020 la Curtea Supremă de Justiție, or, art. 436 alin. (2) CPC direct indică că recursul se depune de către recurent *la Curtea Supremă de Justiție*, însoțit de atâtea copii câți participanți la proces sunt, plătind taxă de stat în cazurile prevăzute de lege.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că dreptul la un proces echitabil, care este garantat de art. 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în lumina preambulului Convenției, care exprimă preeminența dreptului, unul din elementele fundamentale ale căreia este principiul securității raporturilor juridice care stabilește, între altele, că soluția definitivă a instanței de judecată nu trebuie pusă în discuție.

Or, admiterea unui recurs tardiv, ar încălca principiul securității juridice, în situația în care marja de apreciere a termenului de depunere a unui recurs nu este nelimitată.

Distinct de aceste constatări, este indubitabil că recursul împotriva deciziei instanței de apel este depus cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC.

La acest segment se va reitiera că o astfel de constatare este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 3 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de Snejana Bejenar (Acderli) urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269 - 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Snejana Bejenar (Acderli).
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Nicolae Craiu